

DIREKTYVOS 2004/38/EB 16 STRAIPSNIO 3 DALIES, 17 STRAIPSNIO 1 DALIES A PUNKTO PIRMOSIOS PASTRAIPOS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB	Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2206 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Projektas)	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis
IV SKYRIUS NUOLATINIO GYVENIMO ŠALYJE TEISĖ I skirsnis Atitiktis reikalavimams 16 straipsnis Bendra taisyklė Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams <...> 3. Gyvenimo šalyje tęstinumas nenutrūksta dėl trumpalaikių išvykų, ne ilgesnių kaip šeši mėnesiai per metus, arba ilgesnių išvykų, susijusių su privalomąja karine tarnyba, ar vienos ne ilgesnės kaip 12 mėnesių iš eilės išvykos dėl svarbių priežasčių, pvz., nėštumo ir gimdymo, sunkios ligos, studijų ar profesinio parengimo, arba paskyrimo į kitą valstybę narę arba trečiąją šalį. <i>Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnis</i> <i>(EB sutarties ex 43 straipsnis)</i> Vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis	Projektas 48 straipsnis. 101 straipsnio pakeitimas Pakeisti 101 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) yra darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis taip pat išlaiko darbuotojo arba savarankiškai dirbančio asmens statusą, kai nutraukta jo darbo sutartis (jos galiojimo laikas pasibaigęs) arba veikla ir jis laikinai nedirba ar nevykdo veiklos dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo; kai po ne mažiau negu vienerių metų darbo jis nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje; kai jis dirbo pagal terminuotą darbo sutartį trumpiau kaip vienus metus ar per pirmuosius 12 darbo mėnesių nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje (tokiu atveju jis šį statusą išlaiko 6 mėnesius nuo nedarbo pradžios); arba kai jis nutraukė darbo sutartį (jos galiojimo laikas baigėsi) ar veiklą, įsiregistravo Užimtumo tarnyboje ir pradėjo mokytis profesijos (jeigu darbo sutartis nutraukta (jos galiojimo laikas baigėsi) dėl nuo jo priklausančių aplinkybių, jis turi mokytis profesijos, kuri susijusi su turėtu darbu);“.	Dalinis. Visiškai bus perkelta priėmus Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymą „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2019 m. vasario 22 d. įsakymo Nr. 1V-194 „Dėl Teisės laikinai ar nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo išdavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“. Šį vidaus reikalų ministro įsakymą planuojama priimti iki 2021 m. kovo 1 d.

vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvės kitos valstybės narės teritorijoje apribojimai uždraudžiami. Draudžiami ir apribojimai vienos valstybės narės nacionaliniams subjektams, įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, padalinius ar dukterines bendroves. Įsisteigimo laisvė apima ir teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ją verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones, būtent bendroves ar firmas, apibūdintas 54 straipsnio antrojoje pastraipoje, tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo šalies teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, ir laikantis kapitalui skirto skyriaus nuostatų.

ESTT sprendimas byloje C-544/18:

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad moteris, kuri nutraukia savarankiškai dirbančio asmens veiklą dėl fizinių suvaržymų, susijusių su paskutiniais nėštumo mėnesiais ir trumpu laikotarpiu po gimdymo, išsaugo savarankiškai dirbančio asmens statusą, jeigu per pagrįstą laikotarpį po vaiko gimimo atnaujinama tą veiklą arba pradeda vykdyti kitą savarankišką veiklą ar dirbti.

<...>

40. Be to, šias išvadas patvirtina Direktyvos 2004/38 16 straipsnio 3 dalies nuostatos. Jeigu teisei gyventi šalyje įgyti reikalaujamo gyvenimo priimančiojoje valstybėje narėje penkerių metų laikotarpio tęstinumas nenutrūksta dėl išvykimo dėl svarbių priežasčių, pavyzdžiui, nėštumo ir gimdymo, tuo labiau moteris, kuri priversta laikinai nedirbti dėl fizinių suvaržymų, atsiradusių paskutiniais nėštumo mėnesiais ar trumpą laikotarpį po gimdymo, neturėtų netekti savarankiškai dirbančio asmens statuso (pagal

<i>analogiją žr. 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo Saint Prix, C-507/12, EU:C:2014:2007, 45 ir 46 punktus).</i>		
<i>17 straipsnis</i> Išimties priimančiojoje valstybėje narėje nebedirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams 1. Nukrypstant nuo 16 straipsnio, teisė į nuolatinį gyvenimą priimančiojoje valstybėje narėje suteikiama nepasibaigus penkerių ištiesinių metų gyvenimo šalyje laikotarpiui tokiems asmenims: a) darbuotojams ar savarankiškai dirbantiesiems, kurie baigę dirbti yra pasiekę tokį amžių, kuris pagal tos valstybės narės įstatymus suteikia teisę į senatvės pensiją, arba darbuotojams, kurie pasitraukia iš apmokamo darbo pareigų, jei jie dirbo toje valstybėje narėje ne trumpiau kaip paskutinius dvylika mėnesių ir gyveno joje ištisai ilgiau kaip trejus metus. <...> ESTT sprendimas byloje C-32/19: 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 17 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad, siekiant įgyti teisę nuolat gyventi priimančiojoje valstybėje narėje prieš pasibaigiant penkerių metų nepertraukiamo	Projektas 50 straipsnis. 105 straipsnio pakeitimas Pakeisti 105 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip: „1. Teisė nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiama Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui arba jo šeimos nariui, kuris teisėtai gyveno Lietuvos Respublikoje trumpiau negu 5 metus, jeigu jis: 1) be pertraukos ne mažiau kaip 3 metus pragyvenęs Lietuvos Respublikoje ir ne mažiau kaip pastaruosius vienerius metus buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris, sukakęs Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatyme nustatytą senatvės pensijos amžių ir įgijęs teisę gauti socialinio draudimo senatvės pensiją ar šalpos senatvės pensiją, nutraukė darbo sutartį (darbo sutartis pasibaigė) arba veiklą; <...> 4) gyveno Lietuvos Respublikoje be pertraukos 3 metus, paskutinius metus dirbo mokamą darbą be pertraukos ne mažiau kaip 3 metus pragyvenęs Lietuvos Respublikoje ir pastaruosius vienerius metus buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris pasinaudojo savo teise į išankstinę senatvės pensiją.“	Dalinis. Visiškai bus perkelta priėmus Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro įsakymą „Dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2019 m. vasario 22 d. įsakymo Nr. 1V-194 „Dėl Teisės laikinai ar nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo išdavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“. Šį vidaus reikalų ministro įsakymą planuojama priimti iki 2021 m. kovo 1 d.

<i>gyvenimo joje laikotarpiui, bent dvylikos paskutinių mėnesių darbo ir nepertraukiamo gyvenimo šioje valstybėje daugiau nei trejus metus reikalavimai taikytini darbuotojui, kuriam nutraukiant darbinę veiklą sukako šios valstybės narės teisės aktuose nustatytas amžius, kada suteikiama teisė į senatvės pensiją.</i>		
--	--	--